

پشت درهای بسته سرنوشت ما را تعیین میکنند!

با نزدیک شدن پایان سال، یکبار دیگر نمایندگان دولت، کارفرمایان و شوراهای اسلامی کار - تشکیلات وابسته به سرمایه داران- پشت در های بسته می نشینند، خود می برند و می دوزند، خط فقر را تعریف می کنند، سید خانواده کارگری را تعریف می کنند و تورم را با چرتکه های خود محاسبه می کنند، تا در نهایت حداقل دستمزد ما کارگران را برای یکسال دیگر تعیین کنند. آنها سرنوشت ما را برای یکسال دیگر تعیین می کنند تا باز هم بیشتر شیره جان ما را بمکند و فقر، سیه روزی و استثمار بیشتری را به ما تحمیل نمایند. آنها کیستند که به خود اجازه می دهند سرنوشت ما را برای یکسال دیگر رقم بزنند؟ آیا در همه این سال ها در رابطه با تعیین دستمزد، جز به نفع سرمایه داران کار دیگری انجام داده اند؟ هر سال آنها ما را بیشتر غارت می کنند و سفره محقر ما را بیشتر به یغما می برند. هر سال آنها عیدی به ما فقر و ناداری بیشتر هدیه می کنند. واقعا تا کجا باید اینهمه فقر و استثمار فزاینده را تحمل کنیم؟ اینها که در پشت در های بسته سرنوشت ما را تعیین می کنند دشمنان طبقاتی ما هستند و فقط به انجا مختلف هر سال نقشه می کشند که چگونه می توانند با تعیین حد اقل دستمزد سرمایه های خود را چند برابر افزایش دهند.

کارگران! ما می توانیم سرنوشت خود را تغییر دهیم و برای آینده خود مان تصمیم بگیریم. ما نیازی به مفت خوران سرمایه داری که ما را اجیر کرده اند نداریم. در چند ماه گذشته مردم به نابرابری های اجتماعی و سرکوب و خفقان، اعتراضات خیابانی وسیعی کرده اند، میلیون ها نفر در مبارزات خیابانی و رو در روی حکومت ایستادند تا استبداد حاکم را به چالش بکشند، بسیاری از کارگران نیز در این مبارزات شرکت داشته و دارند. حال در چنین شرایط ویژه ای باید بدانیم که مطالبات و مشکلات ما کارگران نیز جدای از مبارزات مردم نیست. با اعتصابات کارگری می توانیم برای تحقق مطالباتمان مبارزه نماییم و با جنبش موجود پیوند خورده و هر چه بیشتر جنبش کارگری را به تحرک واداریم. جنبش کارگری رکن اساسی و تعیین کننده مبارزات است. بدون به میدان آمدن جنبش کارگری نه جنبش مردم پیروز خواهد شد و نه مبارزات مردم سمت و سوی کارگری خواهد گرفت.

کارگران! باید به تعیین حداقل دستمزد توسط سرمایه داران و عواملشان در کمیسیون سه جانبه اعتراض نماییم. ما آنها را به رسمیت نمی شناسیم و می توانیم صدای اعتراضمان را بلند کنیم. با تجمع، با تبلیغ، با اعتصاب و ... در مقابل تحمیل این نان بخور و نمیر که برای ما تعیین می کنند بپا خیزیم. کارگران دنیایی دیگر ممکن است، ما به نیروی خود می توانیم آن را بسازیم.

کمیته های کارگران سوسیالیست داخل کشور

88/12/12

mdehgan@ymail.com